

Salas Scriptura

Jaargang 2003 - n°3

Een uitgave van de VZW Bijbelgetrouwe Christenen

De Christelijke Paradox

Wat is een paradox? Een paradox is, volgens het Van Daele woordenboek, iets dat tegen de verwachting ingaat, een schijnbare tegenstrijdigheid, stelling of uitspraak die schijnbaar ongerijmd is, maar bij nader onderzoek waar blijkt te zijn.

Tijdens de voorbije feesten werden we met een aantal paradoxen geconfronteerd. Mensen die, alhoewel verzadigd, toch verder eten, mensen zonder dorst die drinken. Mensen die agressief uithalen op wat het feest van de vrede zou moeten zijn. Overdaad in een wereld van hongersnood. In uw leven wordt ook u wellicht met paradoxen geconfronteerd. Mensen die zich vriend laten noemen, maar u verraden. Dure spullen die niet werken en goedkope materialen die quasi onverslijtbaar zijn.

Ook Jezus was paradoxaal en eigenaardig genoeg, werkt deze paradox nog steeds door tot op vandaag. Wat is die paradox, waar zelfs ons leven op het spel blijkt te staan, en waar we ons blijkbaar maar matig van bewust zijn? Ik nodig u dan ook uit, beste lezer, om samen met mij, deze Christelijke paradox te onderzoeken en na te gaan of ook u paradoxaal risico gedrag vertoont. Ik hoop dan ook dat het voor u een boeiende ontdekkingstocht mag worden.

Terug naar Kerstmis.

Om de paradox goed te begrijpen moeten we terug naar de geboorte van Jezus. De bijbel vertelt: *“Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon baren, en men zal Hem de naam Immanuel geven, hetgeen betekent: God met ons.”* (Matteüs 1:23)

Immanuel is God die naar ons mensen, toe komt. Geen enkele gebeurtenis in het universum kan maar

tippen of in de nabijheid komen wanneer die vergeleken wordt met wat er daar, die nacht, in Betlehem gebeurde. God, de enige God zonder begin of einde, de Eeuwige, de Volmaakte, de Schepper van het universum en van de mensen werd mens met ons. God de Vader stuurde zijn Zoon, Jezus in deze wereld, “in een vlees, aan dat der zonde gelijk” (Romeinen 8:3). Hij deed dit om Zijn liefde gestalte te geven naar ons mensen toe, niettegenstaande wij Hem zo dikwijls de rug hebben toegekeerd, enkel en alleen om te volharden in onze eigenzinnige weg.

Ik ben de “IK BEN”

God doet niets zonder Zijn volk in te lichten over wat Hij zal doen. Toen Jezus in Zijn Goddelijkheid voor Mozes stond op Sinai, in de brandende braamstruik, openbaarde Hij daar Zijn wezen aan Mozes. Hij vertelde zelfs Zijn naam. *“Daarop zeide Mozes tot God: Maar wanneer ik tot de Israëlieten kom en hun zeg: De God uwer vaderen heeft mij tot u gezonden, en zij mij vragen: hoe is zijn naam? wat moet ik hun dan antwoorden? Toen zeide God tot Mozes: Ik ben, die Ik ben. En Hij zeide: Aldus zult gij tot de Israëlieten zeggen: **Ik ben** heeft mij tot u gezonden. Voorts zeide God tot Mozes: Aldus zult gij tot de Israëlieten zeggen: De Here, de God uwer vaderen, de God van Abraham, de God van Isaac en de God van Jacob, heeft mij tot u gezonden; **dit is mijn naam voor eeuwig** en zo wil Ik aangeroepen worden van geslacht tot geslacht.* (Exodus 3:13-15)

God kon alleen tot die kleine mens zeggen: “IK BEN”. God kon niet zeggen, IK ben groot, want geen woorden kunnen zijn grootsheid bevatten. God kon niet zeggen: “Ik ben eeuwig” want God is meer dan eeuwig, God overstijgt de tijd want God bestond voor dat de tijd er was. God kon ook niet zeggen: “IK ben hier”, want geen ruimte kan God

bevatten. Wat nu? Hoe kunnen wij in gemeenschap komen met een dergelijke ontzaglijke God?

Het antwoord is simpel! We kunnen het niet. Maar gelukkig, God komt naar ons toe, om gemeenschap te hebben. Als je liefde wilt openbaren, moet je die liefde tot een werkelijkheid laten worden in tijd en ruimte. Dit betekent dat als u iemand liefhebt, dan kan dit slechts door een daad te stellen op een bepaald tijdstip, op een bepaalde plaats. Als u van iemand houdt, dan denkt en zegt u dat niet alleen, maar nog belangrijker, dan getuigt u van uw liefde door uw daden tegenover die persoon.

Toen Jezus in het vlees kwam gebeurde dit. God werd reëel in een bepaalde tijd op een bepaalde plaats. De "IK BEN" werd ingevuld door de woorden en daden van Jezus. En zo sprak Jezus Zijn woorden.

IK BEN het levende brood dat uit de hemel is nedergedaald (Joh. 6:51). Wie van dit brood eet, zijn honger naar liefde en geborgenheid zal verzadigd worden tot in eeuwigheid.

IK BEN het licht van de wereld (Joh. 8:12) Wie in Jezus licht wandelt zal nimmer meer de duistere momenten van het leven hoeven te vrezen.

IK BEN de deur der schapen (Joh. 10:7) Wie wil thuishkomen bij God de Vader, kan slechts binnengaan door Jezus.

IK BEN de goede herder (Joh. 10:11) Zo lief heeft God ons gehad, dat Hij ons Zijn zoon stuurde om ons als een herder naar Zijn huis te kunnen brengen.

IK BEN de opstanding en het leven (Joh. 11:25) Zo sterk is Gods liefde dat zelfs de dood deze niet kan stoppen. Op een dag zullen al Zijn kinderen verenigd Zijn in Zijn huis, op een nieuwe wereld onder een nieuwe hemel.

IK BEN de weg en de waarheid en het leven. (Joh. 14:6) Zonder Jezus wordt uw levensweg zinloos, waarheid onbestaande en zal uw leven uitdoven. Dood en verderf zullen het resultaat zijn van wat de mens zaait en zo zullen mensen vernietigd worden. Alleen Zijn weg voert naar het leven.

IK BEN de ware wijnstok (Joh. 15:1). Alleen Zijn bloed is ons tot redding, alleen Zijn woord kan ons uit de doden roepen nadat we gestorven zijn.

IK BEN IMMANUEL, een God onder de mensen.

Mozes kreeg een maquette op Sinai.

God wilde dus de mensen voorbereiden op Zijn komst. Daarom tilde Hij de sluier der tijden op: "Gij zult het maken overeenkomstig alles wat Ik u

toon, het model van de tabernakel en het model van al zijn gerei." (Exodus 25:9) Mozes kreeg dus een model of maquette te zien, rechtsreeks uit de hand van God om hem te tonen wat Gods plan was met de mensheid. Om Zijn plan te ontvouwen gebruikte God een volk verlost uit Egypte. Een volk van priesters dat Zijn eigendom was. Een volk dat Gods plan aan de mensheid moest bekend maken.

"Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij. En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk." (Exodus 19:5,6)

Door de tabernakel of tempeldienst werd de komst van de God in het vlees voorspeld. Jaar na jaar volbrachten de Joden nauwgezet de dienst die voorruitwees op die grote gebeurtenis, de komst van God naar deze wereld. Gedurende een half jaar werd er vooruitgekeken naar het Pascha. Het Lam dat geslacht zou worden voor de zonden van deze wereld. En met het verstrijken van de tijd, brachten profeten steeds weer het volk in herinnering, dat God zelf als Messias zou komen. Ja, zelfs de tijd en de plaats werden in Zijn woord voorspeld.

"En gij, Betlehem Efrata, al zijt gij klein onder de geslachten van Juda, uit u zal Mij voortkomen die een heerser zal zijn over Israëel en wiens oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid. Daarom zal Hij hen prijsgeven tot de tijd, dat zij die baren zal, gebaard heeft. Dan zal het overblijfsel zijner broederen terugkeren met de Israëlieten" (Micha 5: 1-3)

"Weet dan en versta: vanaf het ogenblik, dat het woord uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen tot op een gezalfde, een vorst, zijn zeven weken; en tweeeenzestig weken lang zal het hersteld en herbouwd blijven, met plein en gracht, maar in de druk der tijden. En na de tweeeenzestig weken zal een gezalfde worden uitgeroeid, terwijl er niets tegen hem is; en het volk van een vorst die komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten, maar zijn einde zal zijn in de overstroming; en tot het einde toe zal er strijd zijn: verwoestingen, waartoe vast besloten is. En hij zal het verbond voor velen zwaar maken, een week lang; in de helft van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden; en op een vleugel van gruwelen zal een verwoester komen, en wel tot aan de voleinding toe, en waartoe vast besloten is, dat zal zich uitstorten over wat woest is" (Daniël 9:25-27)

Toen kwam God op Aarde

En wie verwachtte de Messias nog? Betlehem bleef leeg, niemand kwam om Hem hulde te brengen of te aanbidden. Alhoewel op dat moment de kribbe vol was, bleef het volk van God weg. Niemand wist

blijkbaar nog wat de profetieën voorspeld hadden. Niemand kwam of toch? In de hemel waren de hemelse bewoners getuige van het gebeuren en zo verlieten ze hun plaats om God op de aarde te komen loven.

“En er waren herders in diezelfde landstreek, die zich ophielden in het veld en des nachts de wacht hielden over hun kudde. En opeens stond een engel des Heren bij hen en de heerlijkheid des Heren omstraalde hen, en zij vreesden met grote vreze. En de engel zeide tot hen: Weest niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk zal ten deel vallen: U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Here, in de stad van David. En dit zij u het teken: Gij zult een kind vinden in doeken gewikkeld en liggende in een kribbe. En plotseling was er bij de engel een grote hemelse leger-macht, die God loofde, zeggende: Ere zij God in den hoge, en vrede op aarde bij mensen des welbehagens.” (Lukas 2: 8-14)

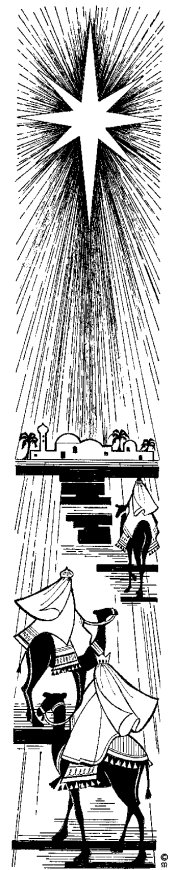
De herders waren verbaasd en gingen naar de kribbe, die ze vonden met de heiland erin. *“Laten wij dan naar Betlehem gaan om te zien hetgeen geschied is en ons door de Here is bekendgemaakt. En zij gingen haastig en vonden Maria en Jozef, en het kind liggende in de kribbe.”* (Luk. 2:15-16) Nadien gingen ze rond en vertelden wat ze gehoord en gezien hadden. *“En toen zij het gezien hadden, maakten zij bekend hetgeen tot hen gesproken was over dit kind. En allen, die ervan hoorden, verbaasden zich over hetgeen door de herders tot hen gezegd werd.”* (Luk. 2: 17-18). Maar toch bleef de belangstelling blijkbaar maar matig.

Toen het volk van God in ballingschap was in Babylon zowat 550 jaar vóór de geboorte van Jezus, was er een man aan het hof van de Babylonische koning. Hij kreeg verschillende visioenen van God. Die man was Daniël en God toonde ook hem hetgeen zou gebeuren in de toekomst. Door zijn wandel met God, genoot Daniël aanzien bij de magiërs of wijzen van het hof. Blijkbaar was deze zo groot, dat deze wijzen Daniëls woorden zorgvuldig bewaarden. Toen na al die jaren, de tijd gekomen was, wisten de nazaten van de wijzen uit het oosten nog steeds de woorden van Daniël. Toen zij de ster in het oosten zagen vertrokken ze niet oostwaarts naar de ster, maar westwaarts naar het geboorteland van Daniël. Ze wilden deze nieuwe koning hulde brengen.

“Toen nu Jezus geboren was te Betlehem in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, wijzen uit het Oosten kwamen te Jeruzalem, en vroegen: Waar is de Koning der Joden, die geboren is? Want wij hebben zijn ster in het Oosten gezien en wij zijn gekomen om Hem hulde te bewijzen.” (Matteüs 2:1-3) De reactie van zij die zich Gods volk noemden was er niet één van blijdschap, maar wel één van

ontsteltenis. Niet alleen koning Herodus was ontsteld, maar ook geheel Jeruzalem met hem. Omdat de wijzen wel de tijd wisten van de komst van de nieuwe koning uit de geschriften van Daniël, maar niet de plaats, want die was aan Micha geopenbaard, gingen ze te rade bij het volk die het kon weten.

“Toen koning Herodes hiervan hoorde, ontstelde hij en geheel Jeruzalem met hem. En hij liet al de overpriesters en schriftgeleerden van het volk vergaderen en trachtte van hen te vernemen, waar de Christus geboren zou worden. Zij zeiden tot hen: Te Betlehem in Judea, want aldus staat geschreven door de profeet: En gij, Betlehem, land van Juda, zijt geenszins de minste onder de leiders van Juda, want uit u zal een leidsman voortkomen, die mijn volk Israël weiden zal.” (Matteüs 2:3-7)

Blijkbaar wisten de schriftgeleerden heel goed waar de Messias geboren zou worden. Maar toen de wijzen vertrokken naar Betlehem was er niet één uit Jeruzalem die meeging. De koning niet, de schriftgeleerden niet maar ook het volk niet. Zij die niet Gods volk waren hadden de profetieën bewaard en gingen nu hulde brengen aan Gods Zoon.

De kribbe was meer dan vol, maar de stal bleef zo goed als leeg.

De lege kribbe.

Toen Mozes de tabernakeldienst instelde op bevel van God, was de climax van de lentefeesten van deze dienst, het slachten van het “Pascha”lam, wat een symbool of beeld was, dat wees naar Jezus. Hij werd geboren op deze aarde om ons Zijn Bloed te geven op Golgotha, alwaar Hij geslacht werd net zoals het vlekkeloze en onschuldige lam. Maar dit was slechts de halve dienst. De tweede helft van de dienst verwijst met de herfstfeesten naar een ander groot feest met als climax: de “Yom Kippour”.

Het priesterschap van het Joodse volk is na het sterven van Jezus wereldwijd geworden. Wij die ons willen Christen noemen, zijn allen priester geworden in de dienst van Christus. Petrus herhaalt op de volgende manier, de woorden van God, aan Mozes gegeven, voor Zijn volk. *“En komt tot Hem, de levende steen, door de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar, en laat u ook*

*zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus. Daarom staat er in een schriftwoord: Zie, Ik leg in Sion een uitverkoren en kostbare hoeksteen, en wie op hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen. U dan, die gelooft, geldt dit kostbare, maar voor de ongelovigen geldt: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, die is geworden tot een hoeksteen en een steen des aanstoots en een rots der ergernis, voor hen, die zich daaraan, in hun ongehoorzaamheid aan het woord, stoten, waartoe zij ook bestemd zijn. **Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht: u, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk, eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen.**" (1 Petrus 2:4-10, zie ook Exodus 19:5,6)*

Het is een paradoxale toestand. Gods volk werd volkomen verrast door de eerste komst van Jezus ondanks Gods Woord. Blijkbaar zal er zich opnieuw een verrassing voordoen bij de mensheid, waarvoor de apostel Paulus reeds waarschuwde: "Maar over de tijden en gelegenheden, broeders, is het niet nodig, dat u geschreven wordt: immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zo komt, als een dief in de nacht. Terwijl zij zeggen: het is alles vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen. Maar gij, broeders, zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou: want gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des dags. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe; laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn." (1 Thessalonica 5:1-6)

Er is een taak opgedragen te verkondigen, datgene wat God ons mensen geopenbaard heeft door Christus in Zijn woord: de bijbel. Dat is meer dan alleen de redding in zijn bloed. De dag komt dat God alle zonde uit de wereld zal wegdoen. Daarom komt God terug naar de planeet Aarde. De tweede helft van de tempeldienst verwijst profetisch naar de grote verzoendag, de dag waarop God niet meer als dienaar, maar nu als rechter naar deze wereld zal komen. God komt terug, niet als een Geest of onzichtbaar maar ... "En nadat Hij dit gesproken had, werd Hij opgenomen, terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. En toen zij naar de hemel staarden, terwijl Hij henenvoer, zie, twee mannen in witte klederen stonden bij hen, die ook zeiden: Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien

varen." (Handelingen 1: 9-11) *Want gelijk de bliksem komt van het oosten en licht tot het westen, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn.* (Matteüs 24:27)

Nu is de kribbe leeg, maar de stal(len) staan vol mensen die feesten om een koning die reeds lang geleden uit de stal is vertrokken. Ook nu zal bij veel mensen de gedachte aan een terugkomende God die oordeelt ontsteltenis veroorzaken. Maar voor zij die Hem verwachten en in liefde uitzien naar deze ontmoeting, zal dit de uiteindelijke verlossing zijn van alle kwaad, ongemak en zorgen.

Wat is geweest zal niet meer zijn en God zelf zal alles nieuw maken. Johannes was getuige van deze nieuwe schepping door God (Openbaring 21: 1). Al schijnt alles soms duister, al lijkt het nog dat God deze wereld blijkbaar vergeten heeft, toch gaat Zijn plan onstuitbaar door. De tijden ons gegeven om ons toe te laten te kiezen, hetzij voor het goede, hetzij voor het kwade zijn bijna voorbij. Dan zullen bokken en schapen gescheiden worden en zal God de zijnen tot zich roepen. (Matteüs 25: 32-34)

Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet.

(Hebreeën 11:1)

Hij, die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig. Amen, kom, Here Jezus! De genade van de Here Jezus zij met allen.

(Openbaring 22:20,21)

De grote verzoendag of Yom Kippour heeft het over verzoening. Verzoening is echter een hol woord geworden zowel in onze maatschappij als voor het individu. Nochtans heeft iedereen een grote nood om verzoend te worden, niet alleen met God maar vooral ook met zichzelf. Maar daarover meer in het volgende nummer. Tot dan

Johan

Verantwoordelijk uitgever: Johan Vanbrabant

Adres: VZW Bijbelgetrouwe Christenen
Postbus 78 – 8500 Kortrijk 1

Email 1: vzwbgc@yahoo.co.uk

Email 2: vzw_bgc@yahoo.com

Website: [http:// users.belgacom.net/bgc](http://users.belgacom.net/bgc)

Vorige nummers kunt u nog aanvragen, zowel op papier als digitaal, vraag ze vrijblijvend. Zit u met vragen of problemen en u wilt een Christelijk antwoord of bijstand? Zend gerust een brief of E-mail, deze wordt in alle discretie behandeld.